

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Emil J. Söderman
 Härad: BJÄRE - HÖK Adress: Srenstorp, Hof
 Socken: HOF - Ö. KARUP. Berättat av: Malilda Pålsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ö. KARUP

Uppteckningen rör

S:t. Toras rissa	1.
Du högaste himmel o du djupaste jord	11.
Det lyster mig att sjunga, fastän jag	
sorgsen är	13.
Skörde flickan	16

17 Sid

Landskap: *Halland (Skåne)* Socken: *Ästra Karup (Hof)*
 Fullständigt namn: *Mathilda Falspm, född Persson*
 Född den *16 november* år *1861* på *Änsbo*
 i *Ästra Karup, Halland* (gård eller by)
 Yrke: *fämas vid jordbruk* (socken och landskap)
tid. gift med lantm. B. Sjöström
 Bosatt å följande platser: *Ästra Karup (Halland) Hof (Skåne)*
 (socken, landskap, tid)

Bor nu *Svenstorp, Hof* (gård eller by jämte postadress)
 Faderns namn: *Sven Persson p. Sörslöfs* född d. *7 nov* 1807
 Moderns namn: *Priscilla Persson f. Bristensdotter* född d. *26 aug* 1818
 Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? b) modernet?
 Närmare upplysningar om släkten: *morfadern var lutherskaren*
Priscilla Falspm, Ästra Karup (t. ex. inflyttning, yrken m. m.)
marmodern hette Veta
Beuglsdotter och var från Getinge (Halland)

Sagesmannens barndom: *arbete vid jordbruk i hemmet*
 (el. upptecknarens) (syssetsättning, syskon)
 skolgång: *fast folkskola*

Läsning:

(böcker, tidningar m. m.)

Resor:

Har sagesmannen sina hågkomster efter vissa personer? Vilka?

(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar:

Död den

(år och dag)

Dessa uppgifter ha insänts av:

Ant. av

Emil Söderman

Emil Söderman

(namn och fullständig adress)

Svenstorp, Höf

år 1929

"Jag ej annat Kunde Svaret
 än det, som jag Kan erfara;
 Du blir nu Ruad nidlön är.
 Kerslin belifven och Ruad sektion,
 fast hon är ej stor till värdhet,
 Malin bely i denna vär."

Samma dag som Jons belifv föddes,
 då belif gamle perosten dödes.
 Jag minns som det var i går.
 Vårfrudag i år, som Kommer,
 den, som faller in i Sommar.
 blir han två och fyra år."

"Han lär Komma hit i morgon
 med sin häst, stöflar och sporrar.
 Och om han dig då begär,
 skall du honom höfligt Svaret.
 Gud, vår Herre, Er förare
 och Er kina nåd bestå!"

Jag första gången honom loagit,
 första stjärten och pådragit,
 tagit sin från moderns Kne,
 honom då till dopet tagit,
 der han åter blifvit krogen,
 plantad in i lifvets träd.

Honom sedan mycket gifvit,
 det jag icke allsuppskrifvit —
 Ännu mera skall han få.
 Han skall få min älskta flicka.
 Gud gif honom råd och lycka!
 Kom nu, Karin, hör härför!

Först för allting skall du lära:
 dina mycklar skall du bära
 för din Rista, skap och skrin.
 I huset skall du krogen vara
 såsom fördom gamla Sara,
 underdanig mannen din."

Skriv endast på denna sida!

Med din man skall du ej tröta,
honon ej till ondska reta.

"Ej nu akt! Hör mig och lär:

"Och du skall du väl besinna
och hvar morgon dig påminna:
i sitt hus kan hus bond' ar."

"När honan vill för hansen gald,
qvinnan vill för mannen talu,
det kan aldrig gå i lös;
deraf kommer många tröstar,
som den onde då framsetter,
att de rifras och att släss."

Du skall ej i huset lida
dem, som skos för sjoalles plita,
om det så var senekt' Kruet.
Sjung den visar, när de komma:
hafs pladder fulla komma,
strat går pladderläsa kan ut."

Skriv endast på denna sida!

V
De, som ulla laudet vandra
från det ena hus till det andra,
de som roffa, de, som spä,
skall du aldrig efterlöpa
en lycka af dem köpa
"Gud bevara dig derifrån!"

Du skall hålla rent i huset,
pottor, pannor, fat och kruket,
leorde vitt som äfenbens.
Ugnen skall du också koma,
än kan skall i huset glomma,
som kan var af marmorsten:

Inta främonand' peder för
Ist de kläder du kan göra:
pylrad' vadmal, hvitt och svart,
ty de brokat och de färdigt
äro mycket oförståndigt
och af en ostudig art."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

2337

"Du skall ej på mannen förälska,
när du ser en lyckel dotter
klädd öfver hufvud och stånd,
ty den kvinna mannen gläder,
som är nöjd med de kläder,
som hon själfvet göra månd."

Stängen ännu uti staden,
som ej vord värder maten
Kan ej spinnas en ten garn;
fast hon har två hvita näfvar
Kan hon ej en skjorta väfva
Eller en par slumpseband.

"Du skall icke noges vara
icke heller maten spara
för den du har i ditt leröd.
Noch äro deras barn, som sprälla
stola ackatkor äta,
steka dem på glöd."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

2337

du skall icke heller slösa
 på som de af brödet äta,
 du skall hafva i förråd.
 Sänk all ära har kolf manar,
 Sedan får du bedda, lina.
 Aut du der skall hålla på.

När som du vill med tillreda,
 Skall du alltid du kan bereda,
 ty det kan du väl förmå.
 För din Mora och Mormors beder,
 är också din egen heder,
 om du mig vill rått förstå.

Om du vänsin dörren stänger
 för den fallige, som tränges,
 dem, som söka öfver lifet,
 lär Gud det stannas göra,
 stänga sina nådes dörrar
 för din själ, när du är död.

VIII
Du skall lona dem dig tjena,
dina pigor, dina drängar
förän solen nedrycker.
Om du deras lön förbänder
är en post, som hastigt rännes,
inför Herren skrifven står.

Du skall sist i pängen vara,
dina födder inled spara,
om och om i huset gå.
Se om dörrarna ä' lockta,
se om eld och ljus ä' slöckta,
inte pigan lita på.

Du skall alltid hemma blifva,
ej i främmande' plugor drifva
såsom Grauens moder var.
Sist hon utur plugan rände,
alla svinn de upprände
aus hvad som der hemma var.

IX

Du skall aldrig sorgen synas,
 fastän sorgen kan begynnas,
 som den långa Luce natt.
 Tänk att sorgen öfver svimmar,
 när som solen den upperiinner,
 — dagen följer efter natt.

Du skall flitigt gå i kyrkan
 Kropps och själ till kraft och styrka,
 gerna höra Herrens ord.
 Aldrig skall du glömma detta
 och min lärdom ej förjåta,
 när jag hvilar under jord.

Du skall också barnen lära
 det, som lärer till Guds ära:
 läsa, skriva och tala.
 Sedan vet de derom tala,
 när du ges om dödens dröja,
 hälsar dig ifrån dem vandra.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

9.
 2337

X
Merer har jag ej att lära,
När som de minnen utlärar,
Jag skall sluta mina år,
Skall du lära barnen dina,
Som jag gjorde nu med mina,
Som i visan skrifvet står."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

2337

Från Ö. Karup 1870-talet . Efter Mathilda Paulsson.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Landskap:

Måne

Upptecknat af

Emil Toderman

Härad:

Pjäre - Hök

Adress:

Vrenstorp Höf

Socken:

Höf - E. Karup

Berättat af

Madellida Palosm

Uppteckningsår:

1929

Född år

1861 i Åstra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11.

2337

Uppteckningen rör

"Du högaste himmel och du djupaste jord,
du må väl beklaga en flicka, som är ung,
som trampar upp på jorden och ser på många gånger,
och önskar sig en vän, den hon aldrig kan få."

Men hade jag vält rikare och född af bättre stand,
då hade jag nog tillit vårdig att hvila i din famn,
men en så ung flicka att taga i din famn,
du lyses väl Rauhända, när du har blott mitt namn.

Stektar och i nöjen, där har du varit min,
men under brudbransen följ jag ej lifva din.

Melodi nr

nr. 3416:48.

II Du kalle alltid väl, men du menade ej så.
När jag vände ryggen till, då skralla du derät.

"Ett svikfullt hjerta får aldrig se Gud.
Så mycket har jag läst i mitt attonde leud,
Äu den, som talar falskhet och lögn med sin vän
först eller sist blir straffad af Gud i himmelen.

Men hör en Sönglångar, som slår här omkring:
I kron väl denna sakem betydelse ingen.
Ja, Kärlek du är starkare än någon kan tro,
Den bor uti mitt hjerta, den gör så stor oro."

ACC. NR. _____

Landskap: *Skane*

Härad: *Bjäre*

Socken: *Hof*

Uppteckningsår: *1929*

Upptecknat av: *Emil Yrman*

Adress: *Greustorp Hof*

Berättat av: *Kathilla Pahlsson*

Född år *1861* i *Astra Parus*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13
2337

Uppteckningen rör

Det lyfter mig att sjunga, fastän jag sorgsen är
med mun också med tunga, fast jag ledofrad är.
När jag på himmel tänker, på vän och flickan Kar,
mitt hjerta då vill ångslas och mycket sorgse är.

Den dagen jag ej glömmes, då vi från gränsen drog
och in i Norgs gring, - det var en farligt tag.
April den fjugofernte, det var en heder dag,
då Rud och Ruler blänkto, och många föll i slag.

Den dagen blev många enkla och faderlösa barn

Skriv endast på denna sida!

Med. se. asc.

3416:26 uppt.
av A. Malmgren
efter samma
sagor man.

2. af Karstkar och af Svenskar der stupad många män,
låg i fild blod nedslade i Rår och i möras;
blesserte och dödade fram Rårns många lass.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14.

2337

När dagen den var ändad och slaget var förbi,
alla vi som voro i lifv' måste oss till fångar ge.
Så blef vi transporterade till Snö Ryrka fram,
der blef vi internerade att hvila alla män.

Om morgonen vi valde missägda kvarje män,
Rammater vi påknade, som låg i dödens land.
I Rå utom Ryrkomuren uppkastad i en höj,
alla de, som ståt i turan, de fingo der sin död.

Så blef vi Rammenderade, uppställda på parad
med val på alla sidor, så fram på väl som lek.
Så måste vi marschera igen Snö och vann

de femna tjugo milen till sladen Kristian'.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

O himmelske Konung! O himmelske monark!
Se till oss arma gossar på denna Syndamark!
Se till oss arma fångar, som här i Sverige gå
i denna sommar långa och kalla stovåtra!

15

2337

Ack, om jag hade vingar, liksom den hvita svan,
så skulle jag vingslänga hem till mitt fosterland,
hem till den lilla vånnen, där som jag har min bo,
och lefva där i ro - här har jag ingen ro.

Jag skulle skrifa mera och mera långa till
och versar gör flera, men jag får tåga still;
ty min ursäkt är denna, att jag nu icke ser
samt bress på bläck och penna att skriva något mer.

ACC. NR. XIILUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLandskap: SkåneUpptecknat af Emilia GodermarHärad: BjäreAdress: TreningshofSocken: HofBerättat af Abraham PalssonUppteckningsår: 1929Född år 1861 i Östra Karup

16.

2337

Uppteckningen rör "Skärdeflickan"

Hon bodde i torpet bland pusande skog.
 Hvad liljorna talte, det visste hon dog.
 Hon visste hvad fogeln i hunderna g'vad,
 och jemt var hon sorgfri och glad.

Och ären de giugo, en fast man hon fick;
 Han syntes på stolt i sitt kriziska skick.
 Hon dröjde ej länge, hon dröjde ej alls
 Om leende färua hans halo.

De skulle ha gift sig, men freden tog slut;
 Med tsaren af Ryssland drog konungen ut.
 Med Gustaf den tredje drog gossen ästad,

Skriv endast på denna sida!

men jemt var hon sorgfri och glad.

En dag fram på hösten om en Rarfoarna land,
då kom der en leud från prämnande land.
Bäst visan om Fingel bland tärnorna ljöd,
då sad det, att gressen var död.

Hon sade då genast på grönskande äng:
"I tärnor, du leadden min ferudliga säng.
Hur lyft ä du hvila bland rågen i frid
i Pommarens gyllene tid!"

Hon lade sig sedan och somnade godt
på leadden, på learo hon i stugan på leradt.
Hon log in i döden. Men hvistade rörd,
att aldrig sägs vackrare störd."

Och tärnorna gingo vid blomsterpydd graf:
"Sak blumra!" Vi höll' dig så hjärtligt utaf.
Du land på din Rarfve, du alsa du Rvad,
och jemt var du sorgfri och glad."